

Nr 348.

Av herr Nihlfors och fröken Vinge, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 132, angående vissa ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 132 angående vissa ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente m. m. har under punkt 1 redogjorts för kommitténs för partiellt arbetsföra betänkande rörande partiellt arbetsföras anställning i statens tjänst och vilka åtgärder Kungl. Maj:t förordar med anledning härav. Med hänsyn till frågornas allmänna räckvidd och principiella betydelse anses riksdagens yttrande i ämnet böra inhämtas.

Kommittén har bl. a. framlagt ett förslag om inrättande av ett rådgivande organ, förslagsvis benämnt statens tjänsteråd, med uppgift att på begäran av myndigheter avgiva råd och utlåtanden i såväl speciella fall som principiella frågor rörande partiellt arbetsföras sysselsättning i statlig tjänst. Enligt kommittén borde i tjänsterådet finnas utrymme icke endast för medicinsk sakkunskap och förvaltningserfarenhet utan jämväl för allmänna arbetsmarknadssynpunkter, de anställdas och de partiellt arbetsföras intressen. Rådet föreslogs ha åtta ledamöter. Den medicinska sakkunskapen, det centrala arbetsvårdsorganet, statsförvaltningen och de partiellt arbetsföra skulle vardera företrädas av en representant. Därutöver skulle staten i sin egenskap av arbetsgivare representeras av ytterligare två ledamöter. Såsom statens motpart borde fungera en representant för tjänstemannaorganisationerna och en företrädare för Landsorganisationen (statstjänarkartellen).

Ehuru ett flertal remissmyndigheter betecknat inrättandet av ett centralt rådgivande organ såsom obehövt, har statsrådet och chefen för finansdepartementet i sitt anförande till statsrådsprotokollet uttalat, att han för sin del anslöt sig till kommitténs uppfattning. Däremot har han ansett, att med ett definitivt ställningstagande till frågan om inrättande av ett särskilt organ lämpligen bör anstå intill dess på grundval av kommitténs slutbetänkande ställning togs till däri berörda organisationsfrågor.

För närvarande fungerar medicinalstyrelsen som rådgivande organ. Departementschefen ifrågasätter tills vidare ingen annan ändring än att nämnda ämbetsverk vid avgivande av utlåtande samråder med arbetsmarknadsstyrelsen på så sätt, att en representant för arbetsmarknadsstyrelsen kallas till medicinalstyrelsen vid ärendets avgörande, varvid denne äger till beslutet anteckna avvikande mening.

Vi dela den uppfattningen, att ett särskilt fristående organ eller råd icke
Bihang till riksdagens protokoll 1949. 4 saml. Nr 348—355.

omedelbart bör inrättas, utan att medicinalstyrelsen t. v. må kunna utgöra den rådgivande instansen.

Däremot ha vi funnit det vara en brist om de partiellt arbetsföra skulle komma att stå utanför handläggningen inom medicinalstyrelsen av de för dem så viktiga frågorna. Intill dess slutlig ställning tagits till organisationsproblemen på detta område, torde dock den ordningen kunna genomföras, att även en representant för de partiellt arbetsföras organisationer kallades till medicinalstyrelsen för samråd i ärenden av här ifrågakommande slag. Icke minst skulle detta ha stor psykologisk betydelse och utgöra ett bevis för den vikt staten fäster vid de partiellt arbetsföras egen medverkan till lösende av sina problem.

På grund härav hemställes,

att riksdagen måtte beakta vad ovan anförts vid avgivande av sitt yttrande rörande denna punkt i förevarande proposition.

Stockholm den 2 april 1949.

Folke Nihlfors.

Margit Vinge.
